

הסדר עם חוסיין?

או מדינה פלסטינית. (אלון לא קבע מסמרות לגבי השיל-טון שם).
 ● סיפוח רצועת-עזה.
 ● סיפוח ירושלים.

לחץ על חוסיין

בשיחות שקיים אבא אבן עם חוסיין בסוף 1967 בלונדון, הגיש שר-החוץ למלך תוכנית זו. חוסיין דחה אותה, כאומרו שלא יוכל לוותר על ירושלים.

(מקורות מצריים סיפרו לאחר-מכן שגמאל עבד-אל-נאצר אמנם נתן לחוסיין היתר להיפגש עם אבן, אך הנהיר אותו: "אם תוותר על ירושלים, לא תסלח לך ההיסטוריה הערבית לעולם!" הדברים עשו רושם עמוק על חוסיין, נצר מישפחת הנביא מוחמד.)

גם בפגישות שנתקיימו לאחר-מכן עם אישים ישראליים שונים, הועלתה תוכנית זו מחדש. בפגישה האחרונה של אלון עם חוסיין, לפני כן, התחמק המלך מלתת תשובה ברורה על התוכנית, הסתפק בקביעה שאי-נו יכול לראות שלום נפרד עם ישראל, בלי אישור מצרי. האם מצב זה השתנה עתה? ואם כן, מדוע?

מצד ממשלת ישראל, הופעל לחץ טכניולוגי מחוכם על חוסיין. ככל שרבו הסיכויים להסדר חלקי עם מצריים, שיהפוך את תעלת-סואץ לחץ בין שני הצבאות בדרום, כן גדל לחץ זה.

למעשה נרמז לחוסיין שההסדר החלקי ישים קץ לתקופה ארוכה לכל לחץ צבאי מצרי על ישראל. פירוש הדבר קיום הסטאטוס-קו למשך זמן רב.
 "כדאי לך להגיע עימנו להסכם לפני כן," נרמז לחוסיין, "כי לאחר-מכן תהיה מבודד לגמרי, והסטאטוס-קו בגדה המערבית יהיה נצחי".
 עריכת הבחירות בעיריות הגדה, ביוזמת משה דיין, שירתה את אותה המטרה.
 נראה כי חוסיין הבין רמז זה היטב. אולי אמר לעצ-

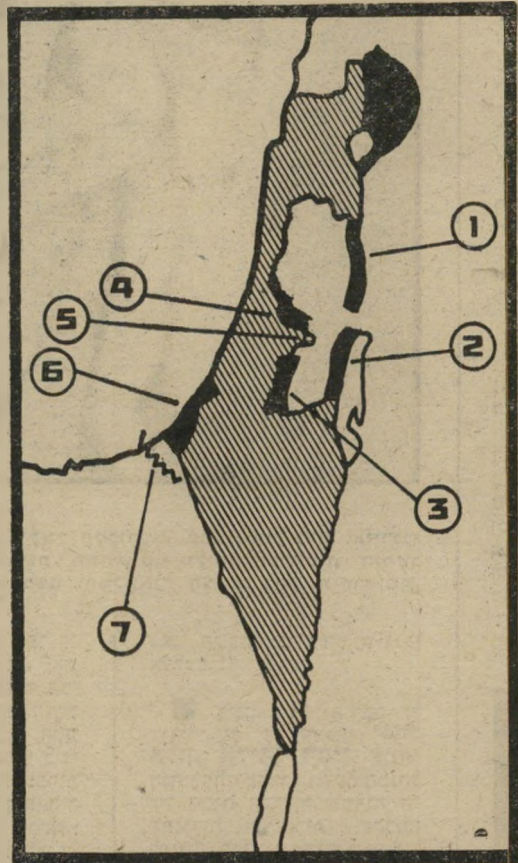
צפופה לאורך ביקעת-הירדן וחוף ים-המלחה, שתנתק למעשה את הגדה מעבר-הירדן.

● השארת מיסדרון ערבי ליד יריחו, כדי לקיים את הקשר בין שני עברי הירדן.

● סיפוח גוש עציין והבאת הגבול עד מבואות הברון.

● סיפוח אזור לטרון ותיקון הגבול ליד נתניה.

● השארת שאר הגדה המערבית בידי ירדן.

בעיתון לבנוני, היתה זאת ידיעה מרעישה בראש העמוד הראשון.

בירושלים, היתה זאת שמועה שעברה מפה לאוזן. * בקאהיר, היתה זאת האשמה נוספת במלחמת-התעמולה נגד חוסיין.

בבירות העולם היתה זאת אפשרות, שנבדקה בקפ-נות ובספקנות.

הידיעה: המלך חוסיין נפגש שוב עם יגאל אלון. בפגישה זו הושג, למעשה, הסכם על עיקרי היסוד הנפרד בין ישראל וירדן.

הבסיס: תוכנית אלון

לא היתה זאת הפגישה הראשונה בין יגאל אלון והמלך, מאז מלחמת ששת-הימים. ויגאל אלון לא היה האיש היחיד שנפגש עם המלך.

אולם לא במיקרה בולטת דווקא אישיותו של אלון בשיחות אלה.

כי הכסים הכד דיון של ממשלת ישראל עם המלך הוא אותה תוכנית המקנית הקרויה "תוכנית אלון" — ועל פיה הושגה ההסכמה עם חוסיין.

תוכנית אלון לא פורסמה מעולם באופן מוסמך על-ידי בעליה, ולא נתקבלה מעולם על-ידי ממשלת ישראל. אולם היא היוותה בסיס לתורה שבעל-פה של המערך בבחירות האחרונות. ולמפת ההתנחלות של הממשלה. אלון ניסח את תוכניתו למחרת מלחמת ששת-הימים. הוא מיוג בה כמה יסודות:

● הרצון להתנחל בצפיפות בכיקעת-הירדן. רצון זה בוטא מייד אחרי המלחמה על-ידי מנהיג הקיבוץ המאוחד, יצחק טבנקין המנות, אחרי שאנשי הקיר-בוץ נוכחו לדעת שהביקעה היא החלק היחיד של הגדה המערבית הראוי לעיבוד במכונות מודרניות, ושיש בו מים.

המנכ"ח חוסיין דגל בלי ריבונות

מו: אם מצריים עומדת לעשות הסדר נפרד עם ישראל, מבלי לשאול אותי — מדוע אני צריך לשאול את מצריים לגבי הסדר ביני ובין ישראל?

מה גם שהניצחון המחולט של המלך על הפידיאון נותן לו חופש-פעולה, לפחות לזמן-מה.

על כל פנים, נראה כי עתה מוכן המלך יותר להסדר נפרד — או לפחות, כי הוא מע- מור פנים כאיזה.

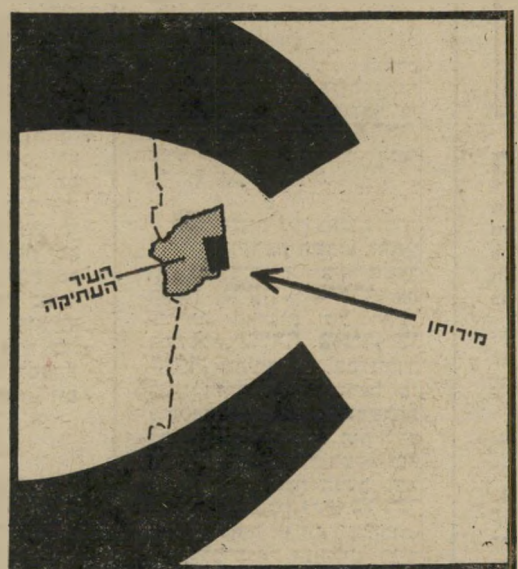
פרת' ההסדר

מהו טיבו של ההסדר שהמלך נוטה להסכים לו? לפי הידיעות בעיתונות הערבית, מתברר בערך כלהלן: הסכמה לפירוץ הגדה.

● השלמה עם ההתנחלות הצפופה בכיקעת-הירדן (המשך בעמוד 18)

תוכנית אלון

כפי שהיא מתגבשת עתה סופית: (1) החזקת ביק-עת-הירדן, (2) החזקת חוף ים-המלחה, (3) סיפוח גוש-עציין וקריית-ארבע, בלי חברון, (4) סיפוח לטרון, ותיקוני גבול באזור קלקיליה-טול-כרם, (5) הנפת דגל ירדני על הרהיבת וגישה ירדנית אליו, (6) סיפוח רצועת-עזה, עם מתן זכויות לירדן בנמל, (7) חסימת הרצועה ע"י פיתחת-רפיח, במקום בו מותקנת עתה הגדר.

ירושלים

זוהי המפה החדשה של ירושלים, המתגבשת עתה במועל באמצעות השיכונניציה, והמצטרפת לתוכנית אלון. רצועת-השיכונניציה, נים בצפון מובילה מנביסמואל עד הרהצופים, ובדרום מבית-לחם עד ארמון-הנציב. בין שתי הרצועות, לאורך כביש יריחו, נשארה מירצה, במקום שיאפשר בעתיד גישה ירדנית להרהיבת, שעליו יתנופף הדגל הירדני.

יגאל אלון החזקה בלי סיפוח

● אוי-הרצון לקדוט בישראל מיספר גדודי שה ערבים.

● תפיסה ביטחוננית האומרת שאין לסבול צבא עויין סוטנציאלי בגדה המערבית, על הגולן ובחצי-האי סיני.

התוכנית כללה גם סעיפים לגבי הגבול הסורי והמצרי (סיפוח הגולן, סיפוח צפון סיני. באותם הימים עדיין לא נולד הפולחן של שארם-אל-שייך, שהוא תרומתו של דיין למפות הסיפוח). אך בעיקר היא התייחסה לארץ-ישראל עצמה, ולגביה הציע אלון:

● הפיכת הגדה המערבית כולה לאזור מפורז.

● הבטחת פירוז זה על-ידי התנחלות ישראלית * הידיעה הראשונה פורסמה במדור תשקיף, בגילון האחרון של העולם הזה (1801).